

מר בריה דרבינא עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קבדחי טובא, אייתי כסא דמוקרא, בת ארבע מאה זוזי, ותבר קמייהו, ואעציבו.
 רב אשי עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קא בדחי טובא, אייתי כסא דזוגיתא חיורתא [כוס של זכוכית לבנה] ותבר קמייהו, ואעציבו.

מעשה: מר (כך שמו) בנו של רבינא עשה שמחת חתונה לבנו, וראה שחכמים היו שמחים יותר מדאי, מה עשה? הביא כוס זכוכית יקרה השווה 400 זוז, ושבר לפניהם כדי להרגיעם, וכך היה, שנרגעו.

מעשה נוסף: רב אשי עשה שמחת חתונה לבנו, וראה שחכמים היו שמחים יותר מדאי, מה עשה? הביא כוס העשויה מזכוכית בצבע לבן שבזמנם הייתה יקרה מאוד, ושברה לפניהם והרגיעם.

לזכות לחיים ארוכים

אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי, בהלולא דמר בריה דרבינא, לישרי לן מר, אמר להו ווי לן דמיתנן ווי לן דמיתנן, אמרי ליה אנן מה נעני בתרך, א"ל הי תורה והי מצוה דמגנו עלן.

לישרי [תשיר] לן [לנו] מר [אדונינו] שירה. - הי [היכן] תורה והי [והיכן] מצוה דמגנו [שיגנו] עלן [עלינו], היכן התורה שעסקנו והיכן המצות שאנו מקיימין, שיגינו עלינו מדינה של גיהנם.

מעשה דומה: בחתונת מר בנו של רבינא, ביקשו חכמים מרב המנונא זוטי, שישיר להם, וכך הוא שר: אוי לנו שנמות אוי לנו שנמות, שאלו אותן חכמים: מה נענה אנחנו אחרך, כמו פזמון? אמר להם: תאמרו, היכן התורה שעסקנו בה והיכן המצווה שקיימנו, שיגינו עלינו מדינה של גיהנום.

מדוע הזכיר פעמיים את יום המיתה? א. כדי לנצח את היצר הרע. **ב.** כדי לשוב בתשובה. והם ענו לו: התורה והמצוות שאנחנו מקיימים יצילו אותנו מהמוות ומגיהנום.

ביאורי מילים

- מר בריה דרבינא - מר בנו של רבינא.
- עבד הלולא לבריה - עשה חופה (משתה) לבנו.
- חזנהו לרבנן - ראה את חכמים.
- דהוו קבדחי טובא - שהיו שמחים ביותר.
- אייתי כסא דמוקרא - הביא כוס יקרה.
- ותבר קמייהו ואעציבו - ושבר לפניהם ונעצבו.
- דזוגיתא חיורתא - של זכוכית לבנה.
- רבנן - חכמים.
- לישרי לן מר - תשיר לנו אדון.
- להו - להם
- ווי לן דמיתנן - אוי לנו שנמות.
- אנן - אנחנו.
- הי.. דמגנו עלן - היכן.. שמגינים עלינו.
- בתרך - אחרך.